

Publicerad 2008-12-01 02:34 av Amanda R.C

om

åtrå.

Dra ned fingrarna genom mig

drar med fingrarna genom håret

ta mig ut inatt

titta på mig

läser historierna om hur man ska vara
om vilket material som sätter huden i brand

hos någon annan

om att det aldrig angått.

din rumpa är som en diamant, det enda som kan betala mig,

kom igen då

svart kjol och högklackat på borden klack klack

och egentligen

spritfläckar

på platser där alla minnena av vad som blev och aldrig blir försvinner

sluta döma, ta på mig om det är vad du vill.

Ett löfte, genom att aldrig ge dig min själ
 ta min kropp

men du kan aldrig aldrig ta min värdighet.

Det är blod på mina händer och jag bara väntar på att tiden ska komma

den växer i mellanrummet, det är där jag är

i mörkret så växer havet under mina händer och sprider min kropp, det doftar blod

och jag vill säga, hatet är slut nu

att jag har vaknat upp ur denna natts midvinter

men kanske imorgon, kanske så spolas skummet upp invid träekan och vi

kan åka långt ut till havsbanden och skrika åt tystnaden.

Vi kan det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amanda R.C med Poeter.se id #25946 innehar upphovsrätten